

Na Velký pátek

Stojím tu v pokoře, můj Bože,
na Velký pátek,
a s křesťany dnes slavím
svátek.

Velký a slavný den!
Pán Ježíš zemřel na kříži,
a přece se stal Vítězem!

Byl odsouzený jako zločinec!
Na hlavě trnovou korunu,
splетенou ve věnec.

Byl odsouzený bez viny!
Král Židů, člověk nevinný.
Ten nápis zdobil Jeho kříž.

Byl poplíván, posmíván a bit!
Pak ocet se žlučí Mu dali pít.
Odsoudili Ho bez viny!
Odsoudili Ho lidé,
moudří a vzdělaní knězi,
učení zákoníci,
tak jako prostí židé.

Ukřižovali Ho na kříži,
a o Jeho roucha metali los.
Lid mnohý tam tak postával,
díval se, a posmíval.

Zločinec po pravici o milost lkal,
ten druhý, po levici,
se Ježíši jen smál.

Tma zahalila zem,
když Ježíš umíral
na kříži Golgatském.

A hlasem silným zavolal:
„Bože můj, Bože můj,
proč jsi mne opustil?“
A duši Otci poručil.

Skončil se zápas smrtelný.
Země se třásla,
skály pukaly,
hroby se otvíraly,
a mnozí svatí vstávali.
Strážní se báli,
a hrůza zachvátila zem.

A mnozí pochopili,
že Boží Syn
se stal člověkem.

On zemřel za můj i tvůj hřích.
I pro tebe má místo v nebesích!
Přijmeš jej?

Pak do plátna Ho zabalili,
do nového hrobu položili,
a hrob ten,
těžkým kamenem přivalili.
Poslali stráže, ať střeží jej.
A odešli.

Když přišlo ráno nedělní,
byl to už třetí den,
a lid byl zase překvapen.

Ježíše v hrobě nenašli.
Nebyl to člověk bezmocný,
byl také Boží Syn!
Vstal z mrtvých
a stal se Vítězem!

Sláva! Sláva!
Sláva Ti patří, Ježíši můj,
že jsi zvítězil
i v srdci mém!